

Bestemmelse, at Udvandrerne ikke maatte vende tilbage til Hertugdømmene eller, i Fald de vendte tilbage, vilde blive udviste, med bestemt at fastholde den Fortolkning, der hidtil har været fulgt, vil jeg dog dertil søie som yderligere Oplysning, at man fra preussisk Side har udtalt, at man vilde være villig til at give Dispensation eller Tilladelse, naar Vedkommende henvendte sig til rette Autoriteter for at erholde en saadan, og den tror jeg i de allerfleste Tilfælde har været givet, og at de fleste Vanskeligheder, der ere opstaaede, kun ere opstaaede i de Tilfælde, hvor Udvandrerne ere vendte tilbage til Slesvig, uden at have erholdt denne Tilladelse.

Krigs- og Marineministeren (Dreyer):

Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har rettet et Spørgsmaal til mig om, hvorledes jeg stillede mig til en mulig Forelæggelse paany af den militære Straffelov. Jeg kan dertil kun sige, at ogsaa jeg erkjender, at det i flere Henseender kunde være meget ønskeligt, at Hær og Flaade fik en ny Straffelov, men saavidt jeg skjønner, er der saa ringe Sandsynlighed for, at Enighed om en saadan Lovs Indhold vilde kunne tilveiebringes, at jeg derved hidtil har ladet mig afholde fra at komme frem med et saadant Lovforslag. Jeg maa derhos bemærke, at efter min Mening er en Revision af Hærloven og Søværnsloven af en ikke mindre Betydning, ja, af en meget større Betydning end en eventuel ny Straffelov, og at jeg derfor i og for sig ikke vil være meget tilbøielig til at komme frem med Forslag til en ny Straffelov, før Hærloven og Søværnsloven ere reviderede. Dertil kommer endnu, at den Ordning, som Hær og Flaade ville faae efter Revisionen, dog ikke er uden Betydning med Hensyn til Uffattelsen af den militære Straffelov. Det forekommer mig, at der er en vis Forbindelse mellem begge. Saa snart Hærloven og Søværnsloven ville være reviderede, anser jeg det for en Selvsølge, at det maa være Krigsbestyrelsens Opgave snarest muligt at fremkomme med et Udkast til en militær Straffelov. Det ærede Medlem har dernæst omtalt Leirsamlingen iaar og navnlig, at denne Leirsamling har fundet Sted her paa Sjælland i Stedet for som forudsat i Sylland. Jeg skal dertil bemærke, at paa den Tid, da Beslutningen om Forberedelserne til Leirsamlingen maatte tages, vare Forholdene i det Hele af en saadan Befættelse, at Regjeringen ansaa det for rettest, at Leirsamlingen blev paa Sjælland og ikke i Sylland (Berg: Men der var jo en Lov!). Jeg skal strax komme dertil. Regjeringen fattede altsaa den Beslutning, at Leirsamlingen skulde være paa Sjælland, og det var derefter min Opgave at søge denne Beslutning gennemført paa den efter Omstændighederne bedst mulige Maade. Naar Leirsamlingen skulde være her paa Sjælland, blev det fundet, at den i alt Fald fornuftigvis

ikke kunde være paa noget andet Sted end i Søgersborg Dyrehave. — Det vilde have medført en overordenlig stor Udgift, naar man vilde have haft den noget andet Sted, og have grundset næsten til det Umulige at gennemføre det. Paa Grund af den indskrænkede Plads, som Dyrehaven frembyder, maatte jeg anse det for rigtigst at dele Leirsamlingen i 2 Perioder, saaledes, at omtrent Halvdelen af den normale Leirstyrke var i Leir i hver af disse Perioder. Med Hensyn til hvorledes denne Beslutning stiller sig overfor Hærloven skal jeg bemærke, at fra den Side er der Intet til Hinder for, at Leiren lige saa godt kunde være her paa Sjælland som i Sylland eller paa Fyen, eller hvor det skulde være. Hærloven indeholder Intet derom. Derimod skal jeg villig tilrømme, at Finansloven og den lille aarlige Expropriationslov ganske bestemt forudsætter, at Leiren som sædvanlig skulde være i Sylland. Men det har været paa Grund af de i Foraaret og Forfommeren stedfundne ekstraordinære Forhold, at Regjeringen ansaa det rigtigst at beslutte, at Leirsamlingen skulde være her paa Sjælland, og altsaa at gjøre, om man vil, denne Afvigelse fra den sædvanlige Forudsætning. Forsaavidt mulig det økonomiske Resultat af Leirsamlingen kan have Interesse, skal jeg bemærke, at selve Leirslagningen naturligvis her paa et nyt Sted har medført en forøget Udgift, nemlig af af henimod 60,000 Kr., men at man paa den anden Side paa andre Konti har kunnet bespare saa Betydeligt, at der vil være en Totalbesparelse overfor det Bevilgede af over 80,000 Kr. Dette er Sagen set fra den økonomiske Side, som jo dog ogsaa har sin Betydning. — Det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojzen) har fundet det ulovligt, at jeg har foranlediget Sæminetjenesten samlet under Marineministeriets Bestyrelse. Hvad der er sket, indskrænker sig til, at den allerede i en Del Aar under 1ste Ingeniurbataillon bestaaende Sæmineafdelings tekniske Tjeneste og Anvendelse er henlagt fra Hæren til Flaaden, fra Krigsministeriet til Marineministeriet. Det turde ikke være at betragte i alt Fald efter min Opfattelse som noget Andet eller Mere, end at Administrationen har benyttet den Ret, som den ifølge Grundlovens § 13 har til at fordele Forretningerne mellem de forskellige Ministerier, saaledes som den finder det hensigtsmæssigt. Der har aldrig været gjort nogen Indvending imod, at man har overført betydelige Brancher af Administrationen — saasom i tidligere Tid Toldvæsenet og for ikke ret mange Aar siden Jernbane- og Post- samt Telegrafvæsenet — fra det ene Ministerium til det andet. Efter min Formening er, hvad der her efter en langt mindre, ja en meget lille Maalestof er sket, ganske analogt med, hvad der saaledes tidligere er sket, og, som sagt, finder det sin Hjemmel i Grundloven. Det ærede Medlem berørte ikke, hvorvidt han fandt det, der saaledes er sket, i og for sig hensigtsmæssigt.